

Dosarul nr. 1r-401/2023
1-23078327-02-1r-01092023

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Garabagiu Valentina

DECIZIE
în numele Legii

7 noiembrie 2023
Chișinău

municipiul

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Cecan Silvia
Brînză Liubovi și Dulghieru Dorin

a judecat, fără participarea părților, recursul avocatului, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2023, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui:

Țurcan Dionisie *****, născut la *****, c/p *****, originar din or. *****, domiciliat în mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 9, deținut în Penitenciarul 15, celibatar, fără persoane la întreținere, supus militar, nu deține grad de dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, anterior judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2023- 26.06.2023;

Instanța de recurs: 01.09.2023 – 07.11.2023;

Procedura înștiințării părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2023, Țurcan Dionisie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea dreptului de a exercita activitate de întreprinzător pe un termen de 3 (trei) ani.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a-l calcula din momentul pronunțării sentinței – 26.06.2023.

Până la definitivarea sentinței s-a aplicat în privința lui Țurcanu Dionisie măsura preventivă – arestul preventiv.

2. Pentru a pronunța sentința, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, prima instanță a constatat că, inculpatul, Țurcan Dionisie, începând cu 05.05.2020, fiind deținut în Penitenciarul nr.15 – Cricova, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, conform unui plan bine determinat în vederea realizării intenției sale criminale, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia dispozitivelor electronice, prin intermediul cărora avea acces la internet, de pe care postau anunțuri fictive precum că ar realiza mai multe tipuri de automobile.

Astfel, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare a lui Ivan Burca, sub pretextul importării din Germania a unui automobil de marcă „Toyota Prius”, a pretins de la ultimul, drept avans, bani în sumă de 800 euro.

În continuare, acționând în vederea realizării intenției sale criminale, a identificat o persoană terță, care se afla la libertate – Andronic Vasiliu care, necunoscând despre intențiile infracționale ale acestuia, la indicațiile sale, la 05.05.2020, aproximativ ora 10:00, s-a deplasat în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Petru Zadnipru și Mihail Sadoveanu din mun. Chișinău, pentru a primi avansul de la Burca Ivan în valoare de 800 euro care, conform cursului oficial de schimb valutar al BNM din 05.05.2020, constituiau 15 713 lei, provocând părții vătămate, daune considerabile.

Astfel, prima instanță a stabilit că prin acțiunile sale intenționate Țurcan Dionisie, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, conform semnelor constitutive ale infracțiunii: *escrocheria*, adică „*sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului, Țurcan Dionisie, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

În motivarea recursului, avocatul, Marinescu Dumitru, a indicat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare toate circumstanțele atenuante importante pentru individualizarea și stabilirea pedepsei în cazul dat, și anume faptul că, inculpatul a recunoscut vina, a comis infracțiunea din stare materială precară, fiind considerată ca o circumstanță atenuantă. Consideră avocatul că nu este rațional ca inculpatul, Țurcan Dionisie, să execute pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani pentru un prejudiciu de aproximativ 800 euro.

4. Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat de avocatul, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2023, fără modificări, din următoarele considerente.

6. În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) din Codul de procedură penală, *„pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală”*.

Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, *„judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs”*.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, *„judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat”*.

Alineatul 2 al aceluiași articol, stipulează că, *„adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător”*.

7. Colegiul penal reține, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

8. În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, Țurcan Dionisie, a declarat că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu dorește administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Astfel, constatând cu certitudine că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, ținând cont că există suficiente date cu privire la persoana inculpatului, pentru a permite stabilirea unei pedepse, având în vedere că rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, întrucât actele de la urmărirea penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută și dat fiind faptul că nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

instanța de fond corect a admis prin încheiere cererea inculpatului, Țurcan Dionisie, de judecare a cauzei în ordinea prevăzută la art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia, potrivit regulilor de audiere a martorului.

9. Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul, Țurcan Dionisie, a declarat că, fiind în P-15 Cricova, partea vătămată o cunoștea din copilărie, au locuit pe un sector, și i-a spus o informație intenționat greșită pentru a dobândi bani cu pretextul de a procura o mașină. Partea vătămată știa că este în P-15, pentru aceasta a primit un avans. Totul a avut loc prin intermediul altei persoane de la libertate, persoanei îi spune Andronic Vasile. Nu cunoaște din ce an este Andronic Vasile, aproximativ 38 de ani are. A primit bani de la persoană prin intermediul lui Andronic Vasile. Andronic Vasile a luat banii și a transmis unde a spus el. Andronic Vasile nu știa despre intențiile inculpatului. Este de acord să returneze prejudiciul cauzat, peste un timp oarecare, deoarece la moment este închis în penitenciar. Pe partea vătămată, Burcă Ivan, nu-l cunoaște, a fost găsit pe site-ul www.999.md. Pe site-ul www.999.md a postat informația că aduce mașini de peste hotare. Se căiește de cele comise. Solicită o pedeapsă cât mai blândă.

11. Deși, inculpatul, Țurcan Dionisie, a recunoscut integral faptele și vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, vina acestuia este dovedită deplin și din probele administrate la faza de urmărire penală, prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și recunoscute de către inculpat, după cum urmează:

- declarațiile părții vătămate, Burca Ivan (Vol. I, f.d. 21);
- declarațiile martorului, Andronic Vasile (Vol. I, f.d. 195);
- declarațiile martorului, Ursu Valentina (Vol. II, f.d.43-44);
- declarațiile martorului, Melnic Tatiana (Vol. II, f.d. 46-47);
- procesul-verbal de ridicare din 14.05.2020, acțiune procesuală prin care, de la partea vătămată, Burcă Ivan, s-a ridicat recipisa, semnată de către ultimul și Andronic Vasile, ce dovedește faptul transmiterii avansului în sumă de 800 de euro, pentru procurarea automobilului de model „Toyota Prius” (Vol. I, f.d.28-29);
- procesul-verbal de confruntare din 10.10.2022, acțiune procesuală, prin care s-a petrecut confruntarea între învinuitul, Țurcan Dionisie, și învinuitul, Andronic Vasile, care ulterior a fost scos de sub urmărire penală (Vol. I, f.d.188-191);
- procesul-verbal de confruntare din 10.10.2022, acțiune procesuală, prin care s-a petrecut confruntarea între învinuitul, Țurcan Dionisie, și învinuitul, Cuznețov Vasile, care ulterior a fost scos de sub urmărire penală (Vol. I, f.d.192-193);
- procesul-verbal de ridicare din 08.11.2022, acțiune procesuală, prin care, din materialele cauzei penale nr. 2020480393 au fost ridicate în copii: copia procesului verbal de audiere a martorului, Anton Ion Ion, copia procesului verbal de examinare a documentelor, copia ordonanței și procesului verbal de ridicare din 17.06.2021, copia ordonanței și procesului verbal de examinare a documentelor din 04.05.2021, copia

procesului verbal de ridicare din 14.05.2021, copia procesului verbal de examinare a obiectului din 11.08.2020, copia procesului verbal de examinare din 25.06.2021, copia raportului din 21.05.2020 (Vol. I, f.d.232);

- procesul-verbal de ridicare din 06.03.2020, acțiune procesuală prin care de la Alina Gorincioi, specialist securitate „Moldova Agroindbank”, a fost ridicat un suport electronic cu informații ce constituie secret bancar (Vol. II, f.d.12);

- procesul-verbal de examinare din 10.03.2020, acțiune procesuală prin care au fost examinate rulajele bancare, ridicate prin procesul verbal de ridicare din 06.03.2020. (Vol. II, f.d. 37).

12. Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele invocate în recurs, instanța constată cu certitudine și incontestabil că a fost răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului, Țurcan Dionisie, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate în baza prevederilor art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, conform semnelor constitutive ale infracțiunii: *escrocheria*, adică „*sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la vinovăția inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește pe deplin, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinate chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Colegiul penal menționează prevederile art. 441 Cod de procedură penală, potrivit căroră, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Instanța de recurs constată că din conținutul cererii de recurs înaintată de avocatul, Marinescu Dumitru, rezultă că, legalitatea sentinței este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale, și anume recurentul și-a exprimat dezacordul față de pedeapsa aplicată inculpatului, Țurcan Dionisie, sub formă de închisoare, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

Astfel, problema de bază supusă controlului judecătoresc în faza de recurs constă în verificarea corectitudinii soluției instanței de fond în partea aplicării în privința inculpatului ,Țurcan Dionisie, a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

13. Deci, cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Țurcan Dionisie, Colegiul Penal reține că, potrivit art.7 alin. (1) din Codul penal, *„la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală”*.

Conform art. 61 alin. (1) din Codul penal, *„pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”*.

În acord cu art. 75 alin. (1) din Codul penal, *„persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”*.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată se conduce și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor

aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpat, cât și cu situația personală a acesteia”.

14. Colegiul Penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedepsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

15. Astfel, instanța de recurs constată că la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 din Codul penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

16. Se reține că, sancțiunea art. 190 alin. (2) din Codul penal stabilește o pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În conformitate cu art. 76 din Codul penal instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe atenuante.

În conformitate cu art. 77 Cod Penal instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe agravante.

În același timp, Colegiul penal relevă că instanța de fond corect nu a constatat circumstanțe excepționale ale cauzei.

17. Deci, reieșind din faptul că inculpatul, Țurcan Dionisie, vina a recunoscut-o și a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, Colegiul conchide că instanța de fond corect a stabilit pedeapsa inculpatului cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că, *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să*

se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă”.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, conform cărora, *„pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane”*, instanța de recurs constată că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, Țurcan Dionisie, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Codul penal, cu aplicarea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani cu executarea în penitenciar de tip semînchis, care în accepțiunea instanței de recurs este o pedeapsă echitabilă și care va asigura pe deplin corectarea, reeducarea inculpatului și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

18. Afirmațiile avocatului, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, precum că instanța de fond nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, faptul că acesta a recunoscut vina, a conștientizat gravitatea faptelor comise, Colegiul penal le apreciază că fiind neîntemeiate, odată ce, instanța de fond anume aceste circumstanțe a pus la baza stabilirii categoriei și quantumului pedepsei penale inculpatului, Țurcan Dionisie, și în opinia Colegiului penal, fiindu-i corect aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală în limita prevăzută de norma legală pentru infracțiunea de escrocherie comisă.

Cu atât mai mult că, cauza s-a examinat în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul, beneficiind de reducerea pedepsei cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, fiindu-i aplicată pedeapsa, din noua limită a sancțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, motiv pentru care, argumentul avocatului precum că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina urmează a fi respins ca nefondat.

Nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă nici faptul invocat de către avocat precum că inculpatul a comis infracțiunea din stare materială precară, or, inculpatul, Țurcan Dionisie, a comis infracțiunea de escrocherie fiind în detenție în Penitenciarul nr. 15 Cricova, ultimul având posibilitatea de a se încadra în câmpul muncii pe parcursul executării pedepsei penale.

Contrar celor invocate de către partea recurentă, instanța de recurs nu a constatat nici un temei de a aplica în privința inculpatului a unei pedepsei mai blânde de altă categorie, sub formă de amendă, or, careva circumstanțe ce ar permite instanței de recurs de a interveni în sentință în partea stabilirii pedepsei nu au fost reținute în favoarea inculpatului, Țurcan Dionisie.

Mai mult ca atât, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, dar și luând în considerație faptul că inculpatul se caracterizează deja ca o persoană predispusă spre desfășurarea unei activități infracționale în timp, neavând nici loc de muncă și nici altă ocupație social-utilă, la moment aflându-se în detenție, au permis instanței de a concluziona faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate și prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de Procedură Penală.

Subsecvent, Colegiul penal consideră că, temei pentru modificarea categoriei pedepsei penale nu se constată, iar pedeapsa, astfel cum a fost individualizată și cuantificată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

19. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat recursul avocatului, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2023, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu art. 448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge recursul avocatului, Marinescu Dumitru, în interesele inculpatului, Țurcan Dionisie, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2023, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui Țurcan Dionisie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei aplicată inculpatului, Țurcan Dionisie, urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei decizii, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei executării pedepsei de la 26 iunie 2023 până la 7 noiembrie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

judecător

judecător

Cecan Silvia

Brînza Liubovi

Dulghieru Dorin